
“Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває,
Той у грудях не серденько, а лиш камінь має...”
Говорив поет великий, та уже не чуєм
Там де просим милостиню, там і заночуєм.
Боротьба за нашу землю не дає спокою
Що робити? Як бувати з клятою Москвою?
Наша Ненька-Україна, жебрачкою стала,
Своїм дітям ріднесеньким непотрібна стала.
Розсорились, роз’єднались і плюють в обличчя
Між собою вирішують різні протиріччя...
Дайте спокою країні, просимо, благаймо!
Нашу неньку-Україну з колін підіймаймо!